

РЕШЕНИЕ

№ 5817

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 11.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11399** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Л. Н. И., с адрес: [община], [населено място], [жк], [жилищен адрес] действащ чрез адв. Г. Б. И., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-005788 от 08.03.2024 г., издадена от Г. В. Б. - Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) - изземване на свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4. Излагат се съображения, че заповедта е издадена при липса на фактически основания и в нарушение на материалния закон, тъй като е било налице частично възстановяване на

контролните точки на жалбоподателя. Оспорва се компетентността на издателя на заповедта, спазването на изискването за форма и на процесуалните правила за издаване на административните актове. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени заповедта. Претендират се разноси по делото.

Ответникът - Г. В. Б. - Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно призован не се явява, не се представлява.

Административен съд – София - град, трето отделение, петнадесети състав, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121з – 1632 от 02.12.2021г. министърът на вътрешните работи, на основание чл. 165 от Закона за движение по пътищата, е определил да осъществяват контрол по ЗДвП определени структури на МВР сред които и СДВР. Със заповед № 513з – 6400 от 07.07.2023г. директорът на СДВР е оправомощил определени категории длъжностни лица да издават ПАМ по чл. 171, ал.1, т. 1, т. 2, т. 2а и т. 4 от Закона за движението по пътищата, сред които и полицейските органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР от отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

С обжалваната заповед № 24-4332-005788 от 08.03.2024 г., издадена на основание чл. 171, ал.1, т.4 от ЗДвП във връзка с чл. 157, ал.3 и ал.4 от ЗДвП от Г. В. Б. - Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) - изземване на свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 от закона. Заповедта е мотивирана с факта, че с влезли в сила наказателни постановления на адресата на заповедта са отнети всички контролни точки, придобити съгласно Наредба НАРЕДБА № Из-2539 от 17.12.2012 г. Наказателните постановления са конкретно посочени в заповедта, като са взети предвид и възстановените 13 контролни точки с протокол № 82 от 25.11.2023г. Заповедта, представена с административната преписка е подписана от нейният издател.

Във връзка с фактическите основания, на които е издадена заповедта, по делото се установи следното:

1. С Наказателно постановление № 20-4332-009191/10.06.2020 г., влязло в сила на

18.12.2020г., на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП - за неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан, за което се отнемат 6 контролни точки, на основание чл.6, ал.1, т. 10 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 26 от 2018г.

2. С Наказателно постановление № 20-4332-009324/11.06.2020 г., влязло в сила на 18.12.2020г., на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП - за използване на мобилен телефон по време на управление на превозното средство, за което се отнемат 6 контролни точки, на основание чл. 6, ал.1, т. 9 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 26 от 2018г.

3. С Наказателно постановление № 20-4332-021401/08.12.2020 г., влязло в сила на 19.11.2022 г., на жалбоподателя са наложени наказания за: 1. нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП (за неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан), за което се отнемат 6 контролни точки, на основание чл.6, ал.1, т. 10 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 26 от 2018г.; и 2. нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП (за използване на мобилен телефон по време на управление на превозното средство), за което се отнемат 6 контролни точки, на основание чл. 6, ал.1, т. 9 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 26 от 2018г. ИЛИ общо 12 точки.

4. С Наказателно постановление № 20-4332-022667/29.11.2020г., влязло в сила на 19.11.2022 г., на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение на чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП - за преминаване при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването, за което се отнемат осем контролни точки, основание чл. 6, ал.1, т. 12 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 26 от 2018г.

5. С наказателно постановление № 21-4332-010441/27.05.2021 г., влязло в сила на 21.10.2022г. на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП - неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан, за което се отнемат 6 контролни точки, на основание чл.6, ал.1, т. 10 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 26 от 2018г.

6. С Наказателно постановление № 22-4332-016503/29.08.2022 г., влязло в сила на 21.10.2022г. на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП - неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан, за което се отнемат 6 контролни точки, на основание чл.6, ал.1, т. 10 от

НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 26 от 2018г.

7. С наказателно постановление № 23-4332-010899/13.06.2023г., влязло в сила на 20.01.2024 г. на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП - за използване на мобилен телефон по време на управление на превозното средство, за което се отнемат 8 контролни точки, на основание чл. 6, ал.1, т. 17 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 27 от 2023г.

8. С Наказателно постановление № 23-4332-011640/19.06.2023 г., влязло в сила на 20.01.2024 г., на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП - неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан, за което се отнемат 10 контролни точки, на основание чл.6, ал.1, т. 18 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 27 от 2023г.

9. С Наказателно постановление № 24-4332-000458/23.01.2024 г., влязло в сила на 21.02.2024 г., на жалбоподателя е наложено наказание за нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП - за използване на мобилен телефон по време на управление на превозното средство, за което се отнемат 8 контролни точки, на основание чл. 6, ал.1, т. 17 от НАРЕДБА № Из-2539 в редакция ДВ бр. 27 от 2023г.

Не е спорно обстоятелство по делото, че въз основа на протокол № 82 от 25.11.2023г., след преминалото допълнително обучение, жалбоподателят е възстановил една трета от максималния брой точки, а именно придобил е отново 13 точки.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и съобрази наведените оплаквания в жалбата, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което е допустима.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган предвид разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП. В производството по издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

С оглед съдържанието на акта, съдът приема, че е спазена установената от закона форма – чл. 172, ал.1 от ЗДвП и чл. 59, ал.2 от АПК. Обжалваният акт е съобразен и с целта на закона, която най-общо е да се гарантира безопасността на движението по пътищата, в частност и чрез недопускане на участие в движението на

неправоспособни водачи или такива, които вследствие на нарушение на правилата на движение временно са загубили своята правоспособност по силата на закона. Обжалваната заповед е съобразена с материалния закон, тъй като към момента на издаването ѝ са били налице основания за постановяването на принудителната административна мярка чл. 171, ал.1, т.4 от ЗДвП - изземване на свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4. Съответствието на административния акт с материалния закон следва да се преценява към момента на издаването му – чл. 142, ал.2 от АПК. Задължението по чл. 157, ал.4 от ЗДвП възниква за лице, на което са отнети всички контролни точки и е загубило придобитата правоспособност.

Максималният размер на контролните точки за отчет на извършваните нарушения на Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е 39 – чл. 2, ал. 1от Наредбата. Контролни точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление – чл. 3 от Наредбата. Броят на контролните точки за отчет на извършваните нарушения се възстановява (чл. 2, ал.7 от наредбата):

1. чрез частично увеличаване с 1/3 от максималния брой точки след преминато допълнително обучение, но не повече от веднъж за срок от 1 година.
2. служебно, след изтичане на две години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки.

При тази правна уредба и установените по делото факти, съдът приема, че по отношение на жалбоподателя в нито един момент не е било налице основание за служебно възстановяване на контролните точки, видно от данните за издадените срещу него наказателни постановления. Периодът между датите на влизане в сила на всеки две последователни наказателни постановления е неизменно по-малък от две години. Т.е. преди да изтекат две години от „последното“ към съответен момент наказателно постановление, е издавано друго такова. Въз основа на влезлите в сила наказателни постановления № № 20-4332-009191/10.06.2020 г., 20-4332-009324/11.06.2020 г., 20-4332-021401/08.12.2020 г., 20-4332-022667/29.11.2020 г., 21-4332-010441/27.05.2021 г., 22-4332-016503/29.08.2022 г., на 21.10.2022 г. жалбоподателят е загубил всичките 39 контролни точки. Следва да се посочи, че не се

натрупва отрицателен баланс по отношение на контролните точки. Отнемат се наличните до изчерпването им. Както вече се посочи, след преминатото допълнително обучение на 25.11.2023г. жалбоподателят е възстановил една трета от тези точки, а именно придобил е отново 13 точки.

След 25.11.2023г. са влезли в сила наказателни постановления, с които на жалбоподателят се отнемат повече от 13 точки, поради което следва да се приеме, че към 20.01.2024г. жалбоподателят отново е загубил всичките налични контролни точки. Следователно към момента на издаване на заповедта за налагане на ПАМ – на 08.03.2024г., за него е съществувало задължение да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи, респ. издателят на заповедта е имал основание да наложи принудителната административна мярка.

По изложените по-горе съображения за материалната законосъобразност на обжалваната заповед, съдът приема, че са жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, трето отделение, петнадесети състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Н. И., с адрес: [община], [населено място], [жк], [жилищен адрес] действащ чрез адв. Г. Б. И., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-005788 от 08.03.2024 г

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: